

ISAK

löftets son

INNEHÅLL

Isaks liv	2
Slutsatser	5

ISAK – löftets son

Bakgrund

Abram (Abraham) var gift med Sarai (Sara) och de hade inga barn. Gud gav stora löften till Abram. Gud lovade att välsigna honom och göra honom till ett stort folk. Gud lovade honom ett land och att jordens alla släkter skulle bli

Beduinläger nära Jeriko

välsignade genom honom (1Mos 12:1-3). Tiden gick och de fick inga barn, men Gud upprepade löftena till Abram och gjorde ett förbund med honom (1Mos 15). När Sarai uppfattade att hon inte kunde få några egna barn så gav hon sin slavinna Hagar, till Abram (1Mos 16). Sarai tänkte att hon skulle få ett barn genom sin tjänstekvinna. Vi ser senare samma mönster hos Jakobs fruar, Lea och Rakel. De gav sina tjänstekvinnor Silpa och Bilha till Jakob (1Mos 29:31-30:24).

Hagar blev gravid och födde Ismael. Abram var tacksam över sin son men det uppstod allvarliga problem mellan Sarai och Hagar.

Guds löften till Abraham och Sara

Efter att Gud gjort förbundet med Abram uppenbarade han sig för honom igen (1Mos 17). Gud gav honom omskärelsen som ett tecken på förbundet. Alla av manligt kön skulle omskäras. Gud ändrade Abrams namn till Abraham (far till många) och Sarais namn till Sara (furstinna). Gud lovade Abraham en son med Sara, som skulle få namnet Isak (den som ler). Abraham som var 99 år gammal log när han hörde att Sara som var 90 år gammal skulle bli gravid. Men Gud gav ett fantastiskt löfte om Isak: *"Men Gud sade: "Nej, din hustru Sara ska föda en son åt dig, och du ska ge honom namnet Isak. Jag ska upprätta mitt förbund med honom, som ett evigt förbund med hans avkomma efter honom."* (1Mos 17:19). Gud lovade att han även skulle välsigna Ismael.

Strax därefter kom Herren på besök och han lovade dem: *"Jag kommer tillbaka till dig nästa år vid denna tid, och se, då ska din hustru Sara ha en son. Detta hörde Sara där hon stod i tältöppningen bakom honom."* (1Mos 18:10). När Sara hörde det så log hon och när Isak föddes så log alla (1Mos 21:5).

Hagar och Ismael tvingades bort från familjen

När Isak slutat dia så gjordes en fest för honom. Ismael mobbade den lille Isak och Sara tog illa vid sig. Hon sa till Abraham: *"Driv ut den där slavinnan och*

hennes son! Den där slavinnans son ska inte dela arvet med min son, med Isak.” (1Mos 21:10). Abraham blev upprörd över förslaget men Gud sa att han skulle göra som Sara sa: *”Lyd Sara i allt hon säger till dig, för det är genom Isak som din avkomma ska räknas.”* (1Mos 21:12). Gud lovade att ta hand om Ismael och redan nästa dag fick Hagar och Ismael lämna familjen.

Abraham kallades att offra Isak

Gud satte Abrahams tro och lydnad på prov till det yttersta när han blev tillsagd att offra sin son Isak på ett speciellt berg i Moria land. Berget var troligen tempelberget i Jerusalem (2Krön 3:1). Abraham, Isak och två tjänare gick mot Moria berg. Väl där sa Abraham något märkligt till tjänarna: *”Stanna här med åsnan. Jag och pojken går dit bort för att tillbe. Sedan kommer vi tillbaka till er.”* (1Mos 22:5). När man tänker på Guds löften om Isak blir det obegripligt att Gud kunde be Abraham att offra sin son. I Hebreerbrevet ser vi att Abraham till och med trodde att Gud skulle uppväcka Isak från de döda: *”I tron bar Abraham fram Isak som offer när han blev satt på prov. Sin ende son bar han fram, trots att han hade fått löfterna och Gud hade sagt till honom: Det är genom Isak din avkomma ska räknas. Abraham räknade med att Gud hade makt att till och med uppväcka från de döda, och därifrån återfick han honom också, bildligt talat.”* (Hebr 11:17-19).

När Abrahams tro och lydnad klarat provet så upprepade Herren sina löften till Abraham: *”I din avkomma ska jordens alla folk bli välsignade.”* (1Mos 22:18). Aposteln Paulus citerade denna vers och sa att Jesus Kristus är Abrahams avkomma (Gal 3:16). Det innebär att Paulus faktiskt sa att i och genom Jesus Kristus ska jordens alla folk bli välsignade.

Sara begravdes i Hebron

Familjen bodde i Hebron och Abraham köpte en grotta till gravplats åt Sara. I den grottan begravde Abraham och Isak Sara. Senare begravdes även Abraham, Isak, Rebecka, Jakob och Lea i samma grotta.

Rebecka blev Isaks hustru

Efter Saras död skickade Abraham iväg sin mest betrodde tjänare till sin egen släkt i Harran (sydöstra Turkiet, 1Mos 24:1-67). Tjänaren hade genom en ed fått fullmakten att representera Abrahams familj. Uppdraget var att hitta en fru åt Isak från den egna släkten. Detta var vanligt på den tiden. Notera att Abraham och Sara var halvsyskon (1Mos 20:12). Jakob gifte sig med sina kusiner Lea och Rakel. Kusingifte är fortfarande vanligt i Mellanöstern.

Det visade sig att tjänaren delade Abrahams tro. Han bad en specifik bön och Gud ledde honom till mötet med Rebecka, som var kusinbarn till Isak. Rebecka

fick dyrbara gåvor i form av smycken. Även idag ges dyrbara smycken i Mellanöstern i samband med förlovning och naturligtvis bröllop. Dessa smycken är kvinnans egendom och faktiskt hennes försäkring om något går fel. Vi ser att inte bara Rebeckas far Betuel, utan också hennes bror Laban, spelade en avgörande roll. De måste först ge sitt samtycke innan Rebecka fick möjlighet att lägga in sitt bifall eller veto. Detta mönster följs till stor del fortfarande i det patriarkaliska Mellanöstern. När de två berörda familjerna var överens var trollovningen ett faktum. Det som återstod var att Isak skulle ta till sig Rebecka som sin hustru. Vi ser ett liknande mönster när det gäller det gäller trollovningen av Josef och Maria, innan Jesus föddes (Matt 1:18-25). Johannes döparen talade om sig själv som "brudgummens vän" (Joh 3:27-30). Detta var ett hedersuppdrag. Han var den som gick till brudens hem och föreslog giftermålet. Han var med och arrangerade bröllopet och betjänade brudgummen. Johannes döparen hade förberett bruden d.v.s. folket som blev döpta av honom, för att möta brudgummen d.v.s. Jesus Kristus. När väl bruden mött sin brudgum glädde sig "brudgummens vän".

Guds löften till Isak

Gud uppenbarade sig för Isak och upprepade samma löften som han gett till Abraham (1Mos 26:1-5). Senare upprepade Gud samma löften till Jakob (1Mos 28:10-15). Dessa löften ligger till grund för resten av Bibeln. Gamla Testamentet utgår från löfterna om landet och folket. Nya Testamentet handlar om hur alla folk ska bli välsignade genom Abrahams avkomma, Jesus Kristus.

Abraham, Isak och Jakob var främlingar på jorden

Hebreerbrevet tog upp detta med Abrahams och Saras höga ålder, och det faktum att Isak måste ha fötts genom ett Guds under (Hebr 11:11-12). Abraham, Isak och Jakob bodde i tält med sina familjer och kallade sig för gäster och främlingar på jorden. De sökte ett himmelskt hemland och en stad som Gud skapat åt dem (Hebr 11:8-16). Man kan undra om de verkligen hade en uppfattning om ett liv efter döden. Det enkla svaret är att den Gud som uppenbarade sig för dem och talade till dem, fanns någonstans. Och när de lämnade jordelivet var de vissa om att de skulle få möta honom. Senare i brevet fick staden ett namn: "*Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem.*" (Hebr 12:22).

Församlingen i Galatien

I Galaterbrevet möter vi Isak som representant för den nya förbundet. Församlingen i Galatien bestod av hednakristna. De hade fått besök av judar som undervisade att det inte räckte med tron på Jesus Kristus. De måste

dessutom låta omskära sig och hålla hela Moses lag, annars kunde de inte bli rättfärdiga inför Gud. Paulus gick emot denna lära och skrev att ingen kunde bli rättfärdig inför Gud genom sina egna goda gärningar, utan enbart genom tro på Jesus Kristus (Gal 2:16).

Isak var löftets son

I Galaterbrevet möter vi Sara och Isak som exempel på det nya förbundet och Hagar och Ismael som exempel på det gamla förbundet (Gal 4:21-25). Paulus sa att de som hör till det gamla förbundet lever i slaveri under lagen och att det gamla förbundet tillhör det jordiska Jerusalem. Det vill säga att den som försöker bli rättfärdig genom laggärningar kommer att misslyckas och hamnar i ett slaveri av ständiga ouppnåeliga krav.

Vi däremot, tillhör det himmelska Jerusalem och vi är födda av Gud på ett andligt sätt: *”Men det himmelska Jerusalem är fritt, och det är vår moder. Det står ju skrivet: Jubla, du ofruktsamma som inte föder barn, brist ut i jubel och ropa av fröjd, du som inte känner födslovärkar, för den ensamma har många barn, fler än den som har en man. Ni, bröder, är löftets barn liksom Isak.”* (Gal 4:26-28). Hur kan den ensamma få fler barn än den som har en man? Jo det är för att de är födda av Gud på ett andligt sätt. Precis som Isak är vi löftets barn. I löftena till Abraham, Isak och Jakob låg löftet om Kristus, att alla jordens folk skulle bli välsignade genom Abrahams avkomma (Gal 3:16). När vi tror på Kristus är vi löftets barn som Isak.

Slutsatser

- **Vi kan aldrig bli rättfärdiga inför Gud genom våra goda gärningar**
Vi lever inte i slaveri under lagen utan genom tro på att vad Gud gjort i Jesus Kristus räcker för vår frälsning.
- **Vi är också löftets barn som är födda av Gud i det nya förbundet**
Isak var löftets son och föddes genom ett Guds under. Vi är löftets barn födda av Gud genom tron på Guds löften, som uppfylldes i Jesus Kristus.
- **Våra namn är skrivna i det himmelska Jerusalem**
Vi människor hör hemma där vi är skrivna. Jesus sa att vi skulle vara glada över att våra namn är skrivna i himlen. Vi är på väg till den stad som Gud skapat och som Abraham, Isak och Jakob längtade till.